

Informacja o działalności Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie

za okres od dnia 1 stycznia do 31 grudnia 2018 roku

CZĘŚĆ I

OGÓLNA INFORMACJA O DZIAŁALNOŚCI KOLEGIUM

1. Podstawa i zakres działania Kolegium

Podstawę prawną działania Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie stanowi ustawa z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz.U.2018.570.) oraz rozporządzenia wydane w oparciu o delegacje ustawowe.

Zgodnie z wyżej wymienioną ustawą samorządowe kolegia odwoławcze są organami wyższego stopnia w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej należących do właściwości samorządu terytorialnego, właściwymi do rozpatrywania odwołań od decyzji, zażaleń na postanowienia, żądań wznowienia postępowania lub stwierdzenia nieważności decyzji w trybie uregulowanym przez przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018r., poz. 2096) oraz ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018r., poz. 800). Kolegium orzeka również w innych sprawach na zasadach określonych w odrębnych ustawach.

Obszar właściwości miejscowej Kolegium obejmuje, zgodnie z Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2003 roku w sprawie obszarów właściwości samorządowych kolegiów odwoławczych (Dz.U. Nr 198, poz.1925) powiaty: częstochowski, kłobucki, myszkowski, lubliniecki i zawierciański oraz miasto na prawach powiatu Częstochowa (powiat grodzki). W ramach wymienionych powiatów obejmuje swoją właściwością 49 gmin, w tym:

- 5 gmin o statusie miast (Częstochowa, Lubliniec, Myszków, Poręba i Zawiercie)
- 11 gmin o statusie miasta i gminy,
- 33 gminy.

Rozstrzygając sprawy indywidualne w składach trzyosobowych, Kolegium związane jest wyłącznie przepisami obowiązującego prawa.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze jest państwową jednostką budżetową.

2. Obsada kadrowa Kolegium

2.1. Na dzień 31 grudnia 2018r. Kolegium składa się z 21 członków:

- 12 etatowych
- 9 pozaetatowych

Liczba członków etatowych posiadających wykształcenie :		
wyższe prawnicze :	wyższe administracyjne :	
11	1	
Liczba członków pozaetatowych posiadających wykształcenie :		
wyższe prawnicze :	wyższe administracyjne :	wyższe inne :
7	1	ekonomiczne: 1

Wśród członków Kolegium są osoby posiadające tytuły naukowe

- dr hab. Grzegorz Krawiec – członek pozaetatowy

2.2. Biuro Kolegium na dzień 31 grudnia 2018r. składa się z 7 osób.

cztery osoby zatrudnione w Biurze SKO mają wyższe wykształcenie:

- Referent
- Starszy inspektor
- Kierownik Biura
- Księgowa

3. Lokal i wyposażenie Kolegium

Siedziba Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie mieści się przy Al. Niepodległości 20/22 w budynku stanowiącym własność Skarbu Państwa, a będącym w trwałym zarządzie Kolegium z mocy prawa. Powierzchnia siedziby Kolegium wynosi 506,10 m², na co składa się 19 pokoi biurowych, sala konferencyjna, biblioteka, sala rozpraw i pomieszczenia socjalno-gospodarcze oraz sanitarne.

Stanowiska pracy członków etatowych i pracowników biura (poza pracownikami na stanowiskach robotniczych) wyposażone są w zestawy komputerowe, które siecią komputerową połączone są z serwerem. Dodatkowo zorganizowano stanowisko komputerowe dla pozaetatowych członków Kolegium. W biurze Kolegium funkcjonuje komputerowy system rejestracji spraw administracyjnych (odwołań, zażaleń i sprzeciwów) „Rk-Sprawa”.

Księgowość w Kolegium prowadzona jest również systemem komputerowym – sporządzane są rozliczenia z Urzędem Skarbowym, Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, a rozliczenie z Narodowym Bankiem Polskim prowadzi się systemem elektronicznym.

Dla celów orzecznictwa funkcjonuje program komputerowy „Lex”, zawierający zbiory obowiązujących przepisów prawa wraz z orzecznictwem i komentarzami.

Kolegium posiada również zbiór biblioteczny fachowej literatury prawniczej, zbiory orzecznictwa, fachowe periodyki wykorzystywane przez członków przy rozpatrywaniu spraw. Ewidencja zbioru prowadzona jest przez Biuro Kolegium.

CZĘŚĆ II

WPLYW SPRAW

1. Liczba spraw ujętych w ewidencji ogółem w roku objętym informacją - 3630

w tym spraw:

1.1.pozostałych w ewidencji z roku poprzedzającego okres

objęty informacją (łącznie sprawy administracyjne i sprawy z zakresu opłat za użytkowanie wieczyste nieruchomości gruntowych - 427

1.2.wpływ spraw w roku objętym informacją - 3203

2. Rodzaje spraw, które wpłynęły w roku objętym informacją:

2.1.Liczba spraw administracyjnych - ogółem 2901

Lp.	Określenie rodzaju sprawy	Liczba spraw
1.	objęte proceduralnie przepisami Ordynacji podatkowej	691
2.	działalność gospodarcza	0
3.	planowanie i zagospodarowanie przestrzenne	156
4.	pomoc społeczna, świadczenia rodzinne i zaliczka alimentacyjna, oświata (stypendia, pomoc materialna itd.), dodatki mieszkaniowe, sprawy socjalne	1230
5.	gospodarka nieruchomościami (bez opłat za wieczyste użytkowanie) , przekształcanie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności, prawo geodezyjne i kartograficzne	131
6.	ochrona środowiska, ochrona przyrody i ochrona zwierząt, odpady i utrzymanie porządku i czystości w gminach	193
7.	prawo wodne	35
8.	rolnictwo, leśnictwo, rybactwo śródlądowe, łowiectwo	7
9.	handel, sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych	9
10.	prawo o ruchu drogowym, drogi publiczne, transport drogowy	185
11.	prawo górnicze i geologiczne	0
12.	egzekucja administracyjna	15
13.	inne, pozostałe, w tym skargi i wnioski rozpatrywane w trybie Działu VIII Kpa	249

2.2. Sprawy podlegające rozpatrzeniu w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 270)– dalej jako Ppsa) -

259

2.3.Liczba spraw z zakresu aktualizacji opłat za użytkowanie wieczyste - 43

2.4. Liczba postanowień sygnalizacyjnych 0

CZĘŚĆ III

ZAŁATWIANIE SPRAW ADMINISTRACYJNYCH

1. Liczba spraw załatwionych ogółem w roku objętym informacją - 3086

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw		
1.	akty wydane przez SKO jako organ II instancji , w tym : <table><tr><td>akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej</td><td>14</td></tr></table> - sposób rozstrzygnięcia patrz → tabela z pkt 1.1.	akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej	14	2632
akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej	14			
2.	akty wydane przez SKO jako organ I instancji / - sposób rozstrzygnięcia patrz → tabela z pkt 1.2.	148		
3.	postanowienia wydane przez SKO w wyniku rozpatrzenia zażaleń na beczynność organu, w tym : <table><tr><td>uznające zażalenia za uzasadnione</td><td>11</td></tr></table>	uznające zażalenia za uzasadnione	11	33
uznające zażalenia za uzasadnione	11			
4.	akty wydane przez SKO po rozpatrzeniu w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270 z p.zm.)	273		
5.	pozostałe	0		

1.1. Szczegółowe omówienie sposobu załatwienia sprawy przez SKO jako organ II instancji :

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	decyzje utrzymujące w mocy zaskarżone decyzje (art. 138 § 1 pkt 1 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 1 Op)	926
2.	decyzje uchylające decyzje organu I instancji i orzekające co do istoty sprawy oraz uchylające decyzje organu I instancji i umarzające postępowanie (art. 138 § 1 pkt 2 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 2a Op)	436
3.	decyzje uchylające decyzje organu I instancji i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia (art. 138 § 2 Kpa oraz art. 233 § 2 Op)	501
4.	decyzje umarzające postępowanie odwoławcze (art. 138 § 1 pkt 3 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 3 Op)	13
5.	pozostałe	756

1.2. Szczegółowe omówienie sposobu załatwienia sprawy przez SKO jako organ I instancji :

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	postanowienia o wznowieniu postępowania i wyznaczeniu organu właściwego do jego przeprowadzenia (art. 150 § 2 Kpa oraz art. 244 § 2 Op)	0
2.	decyzje o odmowie wznowienia postępowania (art. 149 § 3 Kpa oraz art. 242 § 3 Op)	1
3.	decyzje o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie nieważności decyzji (art. 157 § 3 Kpa oraz art. 249 § 3 Op)	2
4.	decyzje stwierdzające nieważność decyzji organu I instancji oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa (art. 156 – 158 Kpa oraz art. 247 – 251 Op)	123
5.	decyzje o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji (art. 158 § 1 Kpa oraz art. 248 § 3 Op)	21
6.	decyzje odmawiające uchylenia decyzji po wznowieniu postępowania (art. 151 Kpa oraz art. 245 Op)	0
7.	decyzje uchylające i rozstrzygające o istocie sprawy oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa wydane po wznowieniu postępowania (art. 151 Kpa oraz art. 245 Op)	1
8.	decyzje umarzające postępowanie prowadzone w I instancji przez SKO (art. 105 § 1 Kpa oraz art. 208 Op)	0
9.	pozostałe	0

2. Liczba spraw administracyjnych pozostałych do załatwienia przez SKO w roku objętym informacją -	189

CZĘŚĆ IV

ZAŁATWIANIE SPRAW Z ZAKRESU OPŁAT ZA UŻYTKOWANIE WIECZYSTE NIERUCHOMOŚCI GRUNTOWYCH

1. Liczba spraw z zakresu opłat za użytkowanie wieczyste załatwionych w roku objętym informacją ogółem -	32
w tym ugody -	0
2. Liczba wniesionych sprzeciwów od orzeczeń SKO -	4
3. Liczba spraw pozostałych do załatwienia przez SKO -	37

CZĘŚĆ V

SKARGI DO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

1. Sprawy prowadzone przez Kolegium w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2017.2451) :

Liczba spraw w roku objętym informacją ogółem -	273
---	-----

w tym :

1.1. Liczba skarg na decyzje i postanowienia Kolegium skierowanych do WSA w roku objętym informacją, ogółem -	262
- w tym sprzeciwów (art. 64a i nast. Ppsa)	7

• wskaźnik „zaskarżalności” -	9,95 %
-------------------------------	--------

1.2. Liczba skarg na bezczynność Kolegium skierowana do WSA w roku objętym informacją, ogółem -	1

1.3. Liczba skarg uwzględnionych przez Kolegium we własnym zakresie w trybie art. 54 § 3 Ppsa, ogółem -	3

1.4. Liczba skarg kasacyjnych na orzeczenia WSA (w tym zażaleń na postanowienia) skierowanych przez SKO w roku objętym informacją do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie , ogółem -	0

1.5. Liczba innych spraw prowadzonych przez Kolegium w trybie określonym przepisami Ppsa, skierowanych do WSA, ogółem/- **0**

1.6. Liczba wniesionych sprzeciwów (w trybie określonym przepisami Ppsa art. 64a i nast.) - **7**

2. Skargi na akty i czynności Kolegium rozpatrzone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny prawomocnymi orzeczeniami w roku objętym informacją :

Liczba orzeczeń WSA w roku objętym informacją ogółem - 250

w tym :

Lp.	Rodzaj rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	Skargi na decyzje i postanowienia rozpoznane przez Sąd w tym : uwzględnienie skargi 62	250
2.	Skargi na bezczynność Kolegium rozpoznane przez Sąd w tym : uznające skargi za uzasadnione 0	1

CZĘŚĆ VI

INFORMACJE DODATKOWE i WNIOSKI

Pkt .1 - Wybrane problemy z orzecznictwa Kolegium.

W sprawach z pomocy społecznej nie było jednolitego stanowiska sądów administracyjnych w przedmiocie sposobu ustalania opłaty za pobyt członka rodziny w domu pomocy społecznej. Składy orzekające Naczelnego Sądu Administracyjnego i wojewódzkich sądów administracyjnych prezentowały dwa rozbieżne ze sobą poglądy. W pierwszym przypadku sądy stały na stanowisku, że przewidziany w art.61 ust.1 ustawy o pomocy społecznej obowiązek wnoszenia opłaty musi być skonkretyzowany i zindywidualizowany w stosunku do każdej osoby w drodze decyzji administracyjnej wydanej w trybie art.59 ustawy. Natomiast zastępcze ponoszenie opłaty przez gminę może mieć miejsce jedynie w sytuacji, w której osobie, na którą nałożono obowiązek wnoszenia opłaty w drodze decyzji i która nie wywiązuje się z tego obowiązku (wyrok NSA w Warszawie z dnia 13.09.2013r. sygn. akt I OSK 2726/12, z dnia 30.10.2012r. sygn. akt I OSK 653/12; wyrok WSA w Gliwicach z dnia 05.06.2014r. sygn. akt IV SA/GI 877/13). W drugim przypadku sądy stały na stanowisku, że skoro obowiązek członków rodziny osoby umieszczonej w dps, polegający na wnoszeniu związanych z

tym opłat wynika wprost z ustawy (art.61 ust.1 pkt 2), to w sytuacji uchylania się od tego obowiązku przez osoby zobowiązane gmina, która zastępczo ponosiła wydatki, może egzekwować ich zwrot na drodze decyzji administracyjnej. Właściwą drogą wyegzekwowania tych należności przez gminę jest wydanie decyzji w trybie art.104 ust.3 ustawy o pomocy społecznej (wyrok NSA w Warszawie z dnia 15.01.2010r. sygn. akt I OSK 1171/09; z dnia 14.09.2011r. sygn. akt I OSK 666/11; wyrok WSA w Gliwicach z dnia 07.05.2014r. sygn. akt IV SA/Gl 822/13).

W związku z powyższymi rozbieżnościami Prokurator Generalny złożył wniosek do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie o podjęcie uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych, a odnoszą się do źródła obowiązku ponoszenia opłat za pobyt w domu pomocy społecznej oraz charakteru i zakresu rozstrzygnięć określających wysokość należnej opłaty. W kwestiach tych utrzymuje się rozbieżność stanowisk i brak jasności co do normatywnego modelu ustalania i ponoszenia odpłatności przez osoby wymienione w art.61 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1769 ze zm.; dalej: u.p.s.). W szczególności kwestią budzącą wątpliwości i skutkującą rozbieżnościami jest, w jakiej formie i kiedy powinno nastąpić ustalenie koniecznej do poniesienia opłaty oraz jaki charakter ma takie rozstrzygnięcie.

Po rozpoznaniu powyższego wniosku Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w dniu 11 czerwca 2018r. podjął uchwałę w składzie 7 sędziów (sygn. akt I OPS 7/17) w której postanowił, że obowiązek wnoszenia, przez osoby wskazane w art.61 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1769 ze zm.), opłat za pobyt w domu pomocy społecznej umieszczonej w nim osoby, a w konsekwencji wydanie decyzji o zwrocie kosztów poniesionych zastępczo przez gminę na podstawie art. 104 ust.3 związku z art.61 ust.3 tej ustawy, wymaga uprzedniego skonkretyzowania i zindywidualizowania tego obowiązku począwszy od dnia jego powstania w stosunku do każdej ze zobowiązanych osób w decyzji administracyjnej o ustaleniu opłaty wydanej na podstawie art.59 ust.1 w związku z art. 61 ust. 1 i 2 tej ustawy lub w drodze umowy zawartej na podstawie art. 103 ust. 2 w związku z art. 61 ust. 1 i 2 oraz art. 64 ustawy o pomocy społecznej.

Podjęcie powyższej uchwały przyczyni się do ułatwienia i ujednolicenia postępowania w sprawie ustalania opłat za pobyt członka rodziny w dps. Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym w powołanej uchwale obowiązek ponoszenia opłaty za pobyt członka rodziny w dps wymaga wydania decyzji w trybie art.59 ust.1 ustawy o pomocy społecznej, a wydanie decyzji w trybie art.104 ust.3 ustawy dopuszczalne jest w sytuacji, gdy osoba nie wywiązuje się z nałożonego obowiązku i gmina poniosła zastępczo wydatki.

Z kolei w sprawach świadczeń rodzinnych w orzecznictwie sądów administracyjnych pojawiły się orzeczenia, które wskazują na prowadzenie postępowania wyjaśniającego w sytuacji, gdy z przepisu prawa wynika wprost przesłanka negatywna do omowy przyznania świadczenia pielęgnacyjnego. I tak zgodnie z art.17 ust.5 pkt 2 lit.a ustawy o świadczeniach rodzinnych, świadczenie pielęgnacyjne nie przysługuje, gdy osoba wymagająca opieki pozostaje w związku małżeńskim, chyba że współmałżonek legitymuje się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności. Z powołanego przepisu wynika wprost, że np. jeżeli córka ubiega

się o świadczenie pielęgnacyjne na matkę, która pozostaje w związku małżeńskim, to będzie przysługiwać jej prawo do wnioskowanego świadczenia, jeżeli ojciec legitymuje się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności.

Tymczasem sądy administracyjne dokonały prokonstytucyjnej wykładni przepisu uznając, że przepis art. 17 ust. 5 pkt 2 lit. a u.s.r. rozumiany celowościowo umożliwia uzyskanie świadczenia pielęgnacyjnego osobie zobowiązanej do alimentacji niepełnosprawnego w związku ze sprawowaniem nad nią opieki, nawet jeśli niepełnosprawny pozostaje w związku małżeńskim z osobą nieposiadającą orzeczenia o znacznym stopniu niepełnosprawności, ale tylko wówczas, gdy drugi małżonek - nielegitymujący się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności - nie może tej opieki sprawować z przyczyn obiektywnych, niezależnych od niego i od jego woli (wyrok WSA w Gliwicach z dnia 19.12.2018r. sygn. akt IV SA/Gl 925/18, z dnia 21.08.2018r. sygn. akt IV SA/Gl 477/18; wyrok WSA w Krakowie z dnia 08.11.2018r. sygn. akt III SA/Kr 670/18). W uzasadnieniu sądy wskazują na potrzebę ustalenia przez organ administracji, czy opiekę nad niepełnosprawną osobą np. matką jest w stanie zapewnić współmałżonek. Takie stanowisko nakłada na organ administracji przeprowadzenie oceny stanu zdrowia współmałżonka pod kątem możliwości sprawowania przez niego opieki nad niepełnosprawnym małżonkiem. W praktyce spowoduje to wiele trudności i wątpliwości, w jaki sposób udowodnić, czy współmałżonek jest w stanie sprawować opiekę nad chorym małżonkiem jeżeli nie posiada orzeczenia o znacznym stopniu niepełnosprawności. Natomiast decyzje odmowne wydane w oparciu o ocenę stanu zdrowia będą różnie rozstrzygane przez organy odwoławcze i sądy administracyjne.

W sprawach podatku od nieruchomości należy zwrócić uwagę na stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego stwierdzające, że podatnik, do którego należy kilka przedmiotów opodatkowania podatkiem od nieruchomości we właściwości tego samego organu podatkowego, jest uprawniony do wykonania obowiązku z art. 6 ust. 9 pkt 1 u.p.o.l. bądź w jednej deklaracji, obejmującej wszystkie przedmioty opodatkowania we właściwości tego organu, bądź poprzez złożenie osobnej deklaracji dla każdego odrębnego przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości. W stosunku do podatnika podatku od nieruchomości może zostać wydanych kilka decyzji dotyczących poszczególnych przedmiotów opodatkowania, które bądź to zastępują samoobliczenie (art. 21 § 3 o.p.), bądź też dokonują ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego (art. 21 § 1 pkt 2 o.p.) – wyrok z dnia 20.09.2017r. sygn. akt II FSK 2259/15, z dnia 20.09.2017r. sygn. akt II FSK 2259/15). Przyjęcie takiej wykładni przepisu ułatwiłoby postępowania w przypadku korekty złożonej deklaracji i prowadzenia postępowania w trybie art. 21 § 3 ordynacji podatkowej w sprawie określenia wysokości zobowiązania podatkowego. W takim przypisku organ prowadziłby postępowanie w stosunku tylko do tej deklaracji, do której podatnik złożył korektę, a nie do wszystkich przedmiotów opodatkowania.

W sprawach nadpłaty podatku od nieruchomości Naczelny Sąd Administracyjny zajął stanowisko, że złożenie równocześnie z wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty skorygowanego zeznania (deklaracji) nie wszczyna postępowania w przedmiocie określenia wysokości zobowiązania podatkowego w rozumieniu art. 21 § 3 o.p. (wyrok NSA z dnia 11.07.2018r. sygn. akt II FSK 1790/16, z dnia 22.02.2018r. sygn. akt II FSK 317/16). NSA zauważył, że wystąpienie o nadpłatę i rozstrzygnięcie o nadpłacie mogą być uzasadnione określonymi tylko konkretnie jednostkowymi zdarzeniami

okresu podatkowego oraz równie indywidualną ich oceną na podstawie obowiązującego prawa, co niewątpliwie nie wymaga zbadania i oceny prawnej wszystkich działań i zaniechań okresu podatkowego, w którego skład wchodzi. W takich przypadkach obligatoryjne wszczynanie i prowadzenie postępowania w przedmiocie określenia wysokości zobowiązania podatkowego przed rozstrzygnięciem w przedmiocie nadpłaty podatku nie jest potrzebne. NSA zwrócił jednak uwagę, że w sytuacji, w której wnioskodawca na poparcie żądania o nadpłatę wraz z wnioskiem o jej stwierdzenie składa zeznanie podatkowe, w którym koryguje całość albo znaczną część samoobliczenia podatku, z którego wywodzi swoje żądanie, to wówczas organ podatkowy powinien z urzędu wszcząć postępowanie w przedmiocie określenia wysokości zobowiązania podatkowego. Nie ma bowiem przeszkód prawnych, aby w trakcie postępowania w przedmiocie stwierdzenia nadpłaty organ podatkowy, kiedy jest to uzasadnione, wszczął z urzędu odrębne postępowanie w przedmiocie określenia wysokości zobowiązania podatkowego. NSA podkreślił też, że w takim wypadku, z uwagi na fakt że przedmiot rozstrzygnięć tych postępowań będzie nietożsamy, to rozstrzygnięcie dotyczące zobowiązania podatkowego powinno zostać uwzględnione w następnej w stosunku do niego decyzji w przedmiocie nadpłaty, ponieważ dotyczą one tego samego okresu podatkowego. Powyższe orzeczenie powinny przyczynić się do usprawnienia i ujednolicenia prowadzonych w tym przedmiocie postępowań podatkowych.

Pkt. 2 Przyczyny zaległości w rozpatrywaniu spraw

W Kolegium nie odnotowano istotnych zaległości w rozpatrywaniu spraw. Jeśli sprawy były załatwiane z opóźnieniem, to z zachowaniem zasad określonych w art. 36 k.p.a.

Pkt. 3 Informacja nt. skarg kasacyjnych.

W 2018 r. Kolegium nie składało skarg kasacyjnych.

Pkt. 4 Kontrole przeprowadzane w Kolegium przez MAiC, Kancelarię Premiera, NIK i inne uprawnione organy. W roku 2018 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie nie było kontrolowane.

Pkt. 5 Omówienie wydanych przez prezesa SKO postanowień sygnalizacyjnych. W roku 2018 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie nie podejmowało postanowień sygnalizacyjnych.

Pkt. 6 Działalność pozaorzecznicza Kolegium. W 2018r. członkowie Kolegium uczestniczyli w szkoleniach i konferencjach naukowych związanych tematycznie z zakresem rozpatrywanych spraw, zarówno wewnętrznych (organizowanych przez i dla samorządowych kolegiów odwoławczych) jak i zewnętrznych, organizowanych przez podmioty zajmujące się szkoleniami.

6.1 Publikacje naukowe członków SKO w Częstochowie za rok 2018.

1. Odpowiedzialność za działania legalne administracji / Andrzej Matan, Grzegorz Krawiec Źródło: W: Administracja : prawo administracyjne : część ogólna / pod

redakcją Jolanty Blicharz, Lidii Zacharko, Katowice : Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, 2018

2. Odpowiedzialność za działania nielegalne o charakterze majątkowym / Andrzej Matan, Grzegorz Krawiec, Źródło: W: Administracja : prawo administracyjne : część ogólna / pod redakcją Jolanty Blicharz, Lidii Zacharko, Adres wydawniczy: Katowice : Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, 2018

3. Postępowanie kontrolne prowadzone przez Rzecznika Praw Obywatelskich / Grzegorz Krawiec, Adres wydawniczy: Warszawa : Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, 2018

Pkt . 7 Wykonanie budżetu, zatrudnienie, płace i kwalifikacje osób zatrudnionych..
Budżet SKO na 2018r. został wykonany w 100 %.

P R E Z E S
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Częstochowie
mgr Piotr Palulek

